

Enerverend comfort Merlo met geveerde cabine

De nieuwe Merlo CS heeft een geveerde cabine: dit bestuurderscomfort maakt het werken met deze telescooplader een stuk plezieriger; het motiveert in de dagelijkse gang van zaken.

Tekst en foto's: Henk Beunk

Telescoopladers vinden toenemend werk op rundveebedrijven. Met hun goede wendbaarheid, telescoperende giek en terreinvaardigheid vormen verreikers de (bijna) ideale kruising tussen heftruck en voorlader. Met de relatief hoge topsnelheid neemt de telescooplader en passant ook het nodige transportwerk voor z'n rekening. Samen met de behoefte aan rijcomfort op het erf, zette dit de Italiaanse fabrikant Merlo op het spoor van de cabinevering. Merlo brengt deze primeur nu naar buiten via de Turbofarmertypen P40.7 en P37.10 met de toevoeging CS. Die letters staan in het thuisland van Merlo voor 'Cabina Sospensione'. Als je weet waar het om gaat, is dat redelijk logisch, maar gelukkig kunnen de letters ook staan voor Cab Suspension. Zo'n Engelse term blijft in het Nederlandse geheugen waarschijnlijk wat beter hangen. De typeaanduiding 40.7 staat bij Merlo voor een 4-tons machine (als aanduiding van de maximale hefkracht) en een hefhoogte van ongeveer 7 meter. Bij de P37.10 is die maximale hefhoogte, uitgaande van de palletvork, dus 10 meter.

Enerverend

Het verschil tussen een telescooplader zonder cabinevering en een versie die dat comfort wel heeft is groot. Waar je als chauffeur de starre cabine, ondanks een luchtgeveerde stoel, al gauw ervaart als 'bokkig', heeft de CS een plezierige lichtvoetigheid. Oneffenheden op het erf, in het land en op de weg deren de chauffeur nagenoeg niet. De combinatie van de luchtgeveerde zetel en de verende 'schaar' onder de cabine vlak alle stoten af; je zweeft als het ware over het erf. Als chauffeur zie je alleen de bewegingen

van de cabine ten opzichte van giek en frame. Daar moet je even aan wennen. Je hebt in eerste instantie het idee dat er technisch iets niet klopt, dat er beplating en onderdelen loszitten. Tegelijkertijd maakt die beweging je ook duidelijk dat de wielen van de Merlo en de assen dus niet geveerd zijn. Die zijn net zo 'star' als voorheen. Cabinevering houdt dus niet in dat je vanaf nu met een volle voermengwagen of met een vierwielige wagen met ronde balen ongestraft snel drempels of oneffenheden kunt nemen. In het hoofd moet je als chauffeur de verbinding met het frame wel behouden, anders ontstaan er brokken. Bij een eerste blik onder de cabine lijkt het alsof de beweeglijkheid komt van vier veerpoten: geplooide rubbermanchetten wekken die indruk. Bij nadere beschouwing komt de vering echter van een schaarconstructie. De rubbers herbergen alleen de telescopische geleidingen die de cabine op z'n plaats houden. De cilinder in de schaar dempt actief hydraulisch/pneumatisch en biedt ook de mogelijkheid om de cabine vanuit de neutraalstand 6 cm te laten zakken. Het veercomfort is dan zo goed als weg, maar voor werk waarbij een goed contact met de ondergrond van belang is kan het een voordeel zijn. Hetzelfde geldt bij een doorgang in de schuur die net een paar centimeter te laag is. Aan de achterzijde van de cabine zit de zogenoemde 'Watt-stang': deze stabilisator voorkomt dat de cabine bewegingen overdwaars gaat maken.

M-CDC display

Merlo introduceert tegelijk met zijn cabinevering het nieuwe dynamische laadcontrole-systeem. Dit elektronische vernuft voldoet

aan de standaardisatienorm EN 15000. Het voordeel daarvan voor de gebruiker van een Merlo is dat de machine zelf via een sensor de werktuigen herkent die aan de giek worden gekoppeld. De parameters van het veiligheidssysteem worden daar op aangepast. De chauffeur hoeft dat dus niet elke keer zelf in de software in te voeren als hij van werktuig wisselt. Dit voordeel (ontegenzeggelijk) komt voorlopig alleen uit de verf als de chauffeur originele werktuigen van Merlo gebruikt. Voorzetstukken van andere merken herkent de elektronica niet. Om dan toch zo veilig mogelijk te werken, kan de chauffeur zelf een zwaartepunt en een gewicht invoeren dat het merkvreemde werktuig zo dicht mogelijk benadert. Door het gebruik van laadcellen

Technische gegevens

Merk en type motor	Deutz TCD
Maximumvermogen	102 kW (140pk)
Maximumaftakasvermogen	84 kW (116pk)
Maximumhefhoogte	6,9 m
Maximumlast in giek	4.000 kg
Maximumopbrengst hydrauliek	130 l/min
Maximumdruk hydrauliek	210 bar
Aandrijving	2-traps hydrostatisch
Maximumsnelheid	50 km/h
Gewicht	8.200 kg
Wielbasis	2.920 mm
Bodemvrijheid	480 mm
Hoogte	2.560 mm
Breedte	2.520 mm
Prijs	76.600 euro

< De vering van de Merlo P40.7CS bestaat uit een schaarmechanisme met daarin een hydraulische cilinder.

De hendel naar je toe is heffen, van je af dalen; links/rechts is voor de bak en telescoperen gaat via de rolknop.

in de giek (in plaats van sensoren) geeft het nieuwe display volgens Merlo een zeer nauwkeurige weergave van de realiteit. Het zorgt daarmee in de ogen van de Italiaanse fabrikant voor een optimale veiligheid. Het aardige van het nieuwe display is ook de zogenoemde (door Merlo) 'vrije werkingszone'. Zolang het punt op het scherm binnen dit gebied blijft, gelden er geen beperkingen ten aanzien van de stabiliteit en daarmee ook niet voor de snelheid. Wanneer je op het erf met een volle bak of met een volle klem redelijke afstanden af moet leggen biedt dat voordelen.

Sterke verbetering

De Turbofarmer P40.7 CS brengt de telescooplader naar een nieuw niveau van comfort. Dat komt zonder twijfel voor rekening van de geveerde cabine. Die maakt werken op en rond het erf comfortabel, maar komt het best uit de verf bij transport, omdat je daarbij over het algemeen sneller rijdt. Wat je voorheen als 'bokkig werk' ervaren heet nu 'enerverend rijden'. Knap is het nieuwe M-CDC laadcontrolesysteem dat zelf werktuigen herkent en de instelling van de veiligheidssoftware daar op aanpast. Dat vergroot de veiligheid. Dit systeem werkt niet op voorzetstukken van andere fabrikanten.

De Turbofarmer P40.7 CS komt met zijn motorvermogen van 102 kW (140 pk) in de prijslijst te staan voor een bedrag van 76.600 euro bruto en exclusief btw. Dat is sec gezien een pittige prijs voor (oneerbiedig gezegd) een 'wiellader'. Het hangt echter van het aantal uren af dat je de Merlo per jaar in kunt zetten of deze prijs ook in de praktijk duur uitpakt. Met zijn uitstekende wendbaarheid en telescopische giek is hij de gewone wiellader en/of de trekker met voorlader duidelijk de baas. Gebruikers van een telescooplader roemen vooral het vele extra werk dat je met een telescooplader leert doen dankzij de uitschuifbare arm.

Multifarmer

Merlo was in telescoopladerland zo'n tien jaar geleden de eerste fabrikant die een verreiker uitvoerde met een geïntegreerde hefinrichting en een gepatenteerde mechanisch aangedreven aftakas. Deze versie kreeg de naam Multifarmer en die kan binnen bepaalde grenzen taken van de trekker overnemen. Technisch gezien zijn die grenzen vrij ruim; dat blijkt uit de test van een Multifarmer 30.9 in Veehouderij Techniek van januari 2010. De hydrostatische aandrijving weet het vermogen goed op de bodem over te brengen en de aftakas staat

z'n mannetje. Dat hij desondanks niet kan tippen aan een echte trekker, komt vooral door de beperkte afmetingen van de banden en van de cabine. Daar staat dan weer tegenover dat hij met zijn telescopische giek in alle opzichten een trekker met voorlader weet te overtreffen. De Turbofarmer komt daardoor het best uit de verf als je hem koopt als telescooplader en vervolgens de hef en de aftakas ziet als praktische extra's, waarmee je kunt kunstmest strooien, zaaien, gras maaien, schudden en harken en persen. Een relatief lichte tweede of derde trekker is dan uit te sparen. De meerprijs van 20 mille ten opzichte van een gewone telescooplader is dan nuttig besteed.

'Best of both worlds'

De hef en aftakas van de Multifarmer en de verende cabine op de Turbofarmer zijn in verreikerland sterke troeven van Merlo. Beide pluspunten zijn in ons land echter nog niet op één en dezelfde machine te krijgen. Volgens Merlo Import Benelux in het Belgische Lendeledede is dat echter een kwestie van tijd; het wordt naar verwachting de tweede helft van dit jaar. □

De chauffeur kan kiezen uit voorwiel-, vierwiel- of hondengangbesturing.

Het nieuwe display geeft helder de stabiliteit van de machine weer.

De viercilinder Deutz TCD levert in de P40.7 CS een maximumvermogen van 102 kW (140 pk). Van de oliepomp bedraagt de maximumopbrengst 130 l/min.